

[Indenrigsministeren.]

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om overførelse af de af Samfundet og Hjemmet for Vanførelse drevne ortopædiske hospitaler og afdelinger til amtskommunerne m. fl.

Ved lovforslaget overføres de 6 ortopædkirurgiske afdelinger i provinsen samt Ortopædisk Hospital i Århus til de sygehuskommuner, de ligger i. Samtidig overføres Ortopædisk Hospital i København til rigshospitalet.

Begrundelsen for overførelsen er først og fremmest, at ortopædien har udviklet sig til et egentligt sygehusspeciale, ortopædkirurgi, og derfor hører hjemme i sygesektoren. Overførelsen er tillige et led i den almindelige omlægning af byrde- og opgavefordelingen mellem staten og amtskommunerne. Lovforslaget vil medføre en økonomisk ligestilling mellem de sygehuskommuner, der allerede nu selv driver ortopædiske afdelinger, og de sygehuskommuner, der har kunnet benytte de statsfinansierede hospitaler og afdelinger. Den fornødne ligestilling for så vidt angår benyttelsen af Ortopædisk Hospital i København vil blive gennemført ved indførelse af en betalingsordning.

Overførelsen fra særforborg til sygehusvæsen bevirker, at statens hidtidige tilskud ophæves. De egentlige hospitalsudgifter på dette område vil herefter fremtidig påhvile amtskommunerne. Statens besparelse herved på ca. 160 mill. kr. vil i overensstemmelse med totalbalanceprincippet blive fordelt mellem amtskommunerne efter udgiftsbehovstal.

Bestemmelserne om personalet i lovforslagets § 6 er udformet efter de principper, der blev fastlagt i loven om statshospitalernes overførelse. Herved er det tjenestemandsansatte personale sikret fortsat beskæftigelse på samme vilkår. Efter forhandlingerne om lovforslaget må det påregnes, at også det overenskomstansatte personale på tilsvarende måde vil være sikret beskæftigelse.

Lovforslaget må i høj grad ses som et positivt resultat af de forhandlinger, socialministeren og jeg har ført med bestyrelsen for Samfundet og Hjemmet for Vanførelse. Denne institution har i en lang årrække på det offentlige vegne varetaget for sorgen for de vanføre. Bestyrelsen har imidlertid været fuldt enig i, at den sygehushæmsige del af denne opgave nu udskilles. Da det offentlige således overtager denne opgave og de hermed forbundne udgifter, må det anses for rimeligt, at der ikke ydes

Samfundet og Hjemmet for Vanførelse en egentlig erstatning for hospitalerne. Men det er en selvfølge, at staten må overtage de lån, der har været anvendt til opførelse m. v. af de overførte hospitaler. Tilsvarende må staten godtgøre Samfundet og Hjemmet for Vanførelse de udgifter til nødvendige investeringer i inventar m. v., der er afholdt i de sidste år inden overførelsen. Det har jo længe ligget klart, at en sådan overførelse skulle finde sted.

Og jeg finder grund til til slut at takke Samfundet og Hjemmet for Vanførelse for den velvilje og smidighed, som er udvist under forhandlingerne om lovforslaget.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om læreruddannelsen i Grønland.

Ifølge § 9 i den gældende lov af 13. maj 1964 om læreruddannelsen i Grønland, som ændret ved lov af 30. marts 1966, har de lærerstudierende fra Grønlands seminarium hidtil skullet gennemgå et af læreruddannelsens uddannelsesår i Danmark.

Den 1. august 1969 indledtes der som bekendt en gennemgribende ændring af seminariernes uddannelse af lærere til den danske folkeskole ved ikrafttrædelsen af loven af 8. juni 1966 om uddannelse af lærere til folkeskolen. Dette har medført problemer for læreruddannelsen i Grønland, der ved loven af 13. maj 1964 principielt var blevet tilrettelagt således, at der skulle gives de lærerstuderende på Grønlands seminarium en uddannelse af tilsvarende karakter som uddannelsen i henhold til den dengang hernede gældende lov af 11. juni 1954 om uddannelse af lærere til folkeskolen.

Den i Danmark gennemførte forbedring i niveauet for læreruddannelsen har således bevirket, at de grønlandske lærerstudierende efterhånden kun i meget begrænset omfang har kunnet undervises med de andre lærerstudierende på de seminarier hernede, hvor de har gennemført deres Danmarksår.

I forbindelse med folketingsbehandlingen af forslaget til den i 1975 gennemførte midlertidige ændringslov til den grønlandske læreruddannelseslov overvejede man eventuelt samtidig at få skabt hjemmel for, at man i givet fald kunne afskaffe den hidtidige forskrift om Danmarksåret. Man nøjedes imidlertid med at give hjemmel til, at der i konkrete tilfælde kun-